

Провівши кореляційний аналіз отриманих даних рівня професійної деформації та кожною шкалою запропонованих проявів девіантної поведінки ми встановили, що зв'язок відсутній. Такий результат можна пояснити тим, що рівень прояву професійної деформації для даної вибірки є досить низьким, оскільки респонденти не мають повноцінного досвіду реальної роботи в практичних підрозділах, їх термін служби становить лише 3 роки, а специфіка перебування та несення служби в навчальному закладі суттєво відрізняється від реальної роботи в підрозділах ОВС.

Онойко А.М.

курсант 4 курсу ФПФПМГБ

ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник: О.В. Іванова,

професор кафедри юридичної психології

НАВС, кандидат психологічних наук, доцент

ВПЛИВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СУМІСНОСТІ НА РІВЕНЬ УСПІШНОСТІ КУРСАНТІВ ПІД ЧАС НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

В сучасному суспільстві будь-яка взаємодія між людьми не може існувати без поняття психологічної сумісності. Сумісність – це ефект взаємодії людей, який означає максимальне суб'єктивне задоволення партнерів один одним за певних енергетичних витрат і значної взаємодії. Наявність високої психологічної сумісності колективу сприяє їх кращому спрацюванню, високій ефективності праці, в тому числі і навчальній діяльності.

Психологічна сумісність сприяє кращому виконанню професійної діяльності, вирішенню життєвих ситуацій, взаємному та довготривалому подружньому життю, вигідним партнерським стосункам і навіть психологічній сумісності під час навчального процесу в будь-якому навчальному закладі.

Для ефективної спільної діяльності необхідна не тільки сумісність членів колективу, а й їхня злагодженість у розв'язанні спільних завдань, тобто спрацьованість. Спрацьованість є результатом взаємодії конкретних людей у конкретній діяльності, коли досягається максимально можлива успішність при мінімальних психологічних витратах. Так досягається успішний результат в навчальній діяльності.

Метою є дослідити особливості психологічної сумісності між курсантами і як вони впливають на успішність в навчальному процесі.

Виділяються наступні критерії оцінки сумісності і спрацьовування:

- Результати спільної діяльності;
- Емоційно-енергетичні витрати діяльністю;
- Задоволеність учасників цієї діяльністю.

При комплектуванні будь-якої групи необхідно враховувати не тільки індивідуально-психологічні якості людини, але і можливі результати спільної діяльності, зумовлені процеси з'єднання цих людей. Рівень психологічної сумісності визначається як подібністю яких-небудь одних якостей членів колективу, так і відмінністю інших. Будь-яка група не є проста сумою входження до неї індивідів. Принцип інтегративності передбачає розглядати групу як єдиний нерозривно пов'язаний організм.

Наявність високої психологічної сумісності колективу сприяє їх кращої спрацьовування, а результати - високої ефективності праці.

Отже, досліджуючи основні поняття психологічної сумісності, можна стверджувати, що вона є одним із основних рушійних компонентів людської життєдіяльності, в тому числі і запорукою високої ефективності навчального процесу.

Досліджуючи феномени психологічної сумісності між курсантами, ми хочемо звернути увагу на рівень спрацьованості в даному колективі та зв'язок певного виду сумісності з навчальним процесом.

Лазебна А.С.

курсант 4 курсу ФПФПМГБ

ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник: О.В. Іванова,

професор кафедри юридичної психології

НАВС, кандидат психологічних наук, доцент

ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ У СТРУКТУРІ ОСОБИСТОСТІ ПРАЦІВНИКА ОВС

Сьогодні наше суспільство дуже зацікавлено в тому, щоб кожна особистість знайшла себе та своє місце в нестабільних умовах, у системі принципово нових ціннісних координат, що виникли в результаті значних соціально-економічних і політичних змін.

Дослідження ціннісних орієнтацій відіграє важливу роль на життєвому шляху особистості, а особливо у процесі професійного становлення, що знаходить підтвердження у незгасаючому інтересі науковців і практиків до цієї проблематики.

Під ціннісними орієнтаціями розуміють цілі, прагнення, бажання, життєві ідеали, систему певних норм (В. Б. Ольшанський, А. І. Титаренко), установки на ті чи інші цінності матеріальної або духовної культури суспільства (А. Г. Здравомислов, В. О. Ядов), вияв потреби (В. А. Злотніков), ставлення до навколишнього середовища (В. В. Водзинська), детермінанти прийняття рішень (Ю. М. Жуков), складні узагальнені системи ціннісних уявлень (І. М. Попова, А.А. Ручка), основний канал перетворення культурних цінностей у стимули і мотиви практичної поведінки людини (В.Г. Алексєєва), типи пізнавальних реакцій людини (Е. Шпрангер). Таке розмаїття визначень